

Un tast del nostre segle XIX

JOAN GAY

La festa major de la Bisbal d'Empordà s'escau el dia de la Mare de Déu d'agost, una de les dates més tradicionals dins el cicle de celebracions estiuenques. Enguany, a les actuacions musicals, les atraccions de fira i els actes populars de tota mena, s'hi ha sumat un element singular: durant l'ofici solemne celebrat a la parròquia de Santa Maria s'ha interpretat una partitura que feia dècades que dormia en silenci. És la *Missa Mater Christi*, una composició per a tres veus i orgue, conservada a la Biblioteca de Catalunya en un manuscrit de 1896. Encara hi ha algun bisbalenc que en recorda de memòria algun fragment, per aquella força que tenen les coses apreses en la infantesa. Però sembla ser que no s'interpretava públicament des d'abans de la Guerra Civil.

El seu compositor va ser Joan Carreras i Dagas (1823-1900), personatge central en la música gironina del segle XIX: compositor prolífic, pedagog reconegut, director d'orquestra, col·leccionista de partitures i instruments d'origens diversos, que va instal·lar-se a la Bisbal per viure-hi els darrers vint anys de la seva vida. La seva presència va marcar diverses generacions de músics empordanesos, a través de l'escola que va fundar i de la seva activitat com a organista de la parròquia. Va veure arribar el tren, i també com es fundava La Principal de la Bisbal. I va celebrar multitud de circumstàncies amb les seves composicions, que actualment encara no disposen d'un catàleg definitiu; tot i això, ha estat objecte d'atenció per part de diversos estudiosos que s'han apropiat a la seva figura, com Francesc Civil, Lluís Albert o Lluís Brugués, entre altres.

Una mostra de l'estil de les seves obres religioses la podem trobar en aquest disc, enregistrat l'any passat en un concert que van oferir els mateixos

intèrprets d'enguany, quan encara utilitzaven el nom de Cor Noves Veus. Va tenir lloc al teatre El Mundial el dia de divendres sant, i el cor hi interpretà deu composicions diferents en castellà, català i llatí, amb acompanyament d'orgue o bé de petit grup instrumental, i amb intervencions solístiques a càrrec d'Imma Presas, Dolors Molina, Joan Cortés, Imma Pascual i Joan Rigat.

No cal buscar en l'enregistrament el resultat impecable que es pot exigir a les produccions comercials, però sí la dignitat i l'esforç d'una tasca feta amb il·lusió i ganes de contribuir a la difusió del nostre patrimoni musical, tan maltractat en altres ocasions. El repertori ens transporta a les darreres dècades del segle XIX, en què els aires de sarsuela o d'òpera italiana s'havien adherit de tal manera a l'estil religiós que ja en formaven part intrínseca, per a escàndol i desesperació dels esperits més desitjosos de models nòrdics i seriosos, però també per a satisfacció d'un públic que devia sentir-s'hi d'allò més identificat. Un exemple prou clar podria ser la darrera obra del disc, *Les set paraules*, que inclou una intensa narració d'Eduardo Vara de Rey.

I darrere aquesta feina hi ha la mà d'Albert Morcillo, el director del cor. L'entusiasme amb què afronta la recerca musicològica entorn de l'obra de Carreras i Dagas s'ha encomanat al cor

L'enregistrament té la dignitat i l'esforç d'una tasca feta amb il·lusió i ganes de contribuir a la difusió del nostre patrimoni musical

COR I CAMERATA NOVES VEUS

Concert homenatge a Joan Carreras i Dagas

Director: Albert Morcillo.
La Bisbal d'Empordà, 2010.

CD

que dirigeix a la Bisbal: ha aconseguit que el treball científic de recuperació i estudi de les partitures reverteixi en el seu entorn social, en lloc de restar en l'àmbit estrictament acadèmic o universitari, i és així que adquireix tot el seu sentit. El que va començar com a grup coral de l'escola de música de la Bisbal, amb el nom de Noves Veus, ha assolit ja carta de naturalesa pròpia, i ha adoptat precisament el nom de Carreras i Dagas, que per a molts dels mateixos bisbalencs no passava de ser el nom d'una plaça de recent urbanització. I és l'activitat de gent com ells que dona fruits com aquest disc, amb tota la humilitat i l'orgull de les produccions locals. Però amb una mirada directa i contextualitzada a un bocí del nostre passat musical servit per les veus ben vives d'avui.